

Маятник натомився

Володимир Свідзінський

Маятник натомився.

День, ніч,

Літо, зима –

Дебелу тишу гойдай, гойдай,

Маятник дихає, як ранений.

А чом я не чув його брязку,

Як моя дівчинка була зо мною?

Бувало, вона лягає,

А я приходжу прочитати їй казку.

День, ніч,

Літо, зима,

Час часу не стоїть.

Пожовкли прочитані книги,

По закутках снідіє чорне,

Павук угортає старощі в павуть –

Не вгорне.

День, ніч,

Лічена кожна мить.

Маятник хрипить.